

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2016/2125**z dnia 30 listopada 2016 r.****w sprawie wytycznych dotyczących środków samoregulacji przyjętych przez branżę przemysłową
zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE ⁽¹⁾ stanowi, że w przypadku gdy dany produkt spełnia kryteria określone w ust. 2, jest on objęty środkami wykonawczymi lub środkami samoregulacji.
- (2) Artykuł 15 ust. 2 dyrektywy 2009/125/WE określa kryteria objęcia produktów środkami wykonawczymi lub środkami samoregulacji, takie jak między innymi znacząca wysokość sprzedaży produktu w Unii (orientacyjnie wynosząca powyżej 200 000 sztuk w ciągu roku), znaczący wpływ produktu na środowisko naturalne i znaczący potencjał w zakresie poprawy wpływu na środowisko bez pociągania za sobą nadmiernych kosztów, z uwzględnieniem braku innego odpowiedniego prawodawstwa unijnego, braku rozwiązania problemu przez siły rynkowe oraz dużych rozbieżności w zakresie ekologiczności pomiędzy dostępnymi na rynku produktami o równorzędnej funkcji.
- (3) Artykuł 17 dyrektywy 2009/125/WE stanowi, że dobrowolne umowy lub inne środki o charakterze samoregulacji mogą być przedstawiane jako alternatywa dla środków wykonawczych oraz należy je oceniać co najmniej na podstawie załącznika VIII do dyrektywy.
- (4) Produkty powinny być objęte alternatywnymi sposobami działania, takimi jak dobrowolne umowy o charakterze samoregulacji, o których mowa w art. 17 dyrektywy 2009/125/WE, nie zaś obowiązkowymi środkami wykonawczymi, jeśli prawdopodobne jest, iż takie działanie spowoduje szybsze lub mniej kosztowne osiągnięcie celów polityki niż wprowadzenie wymogów obowiązkowych.
- (5) Komisja przygotowała wytyczne dotyczące środków samoregulacji przyjętych przez branżę przemysłową w celu ułatwienia procesu tworzenia i wdrażania takich środków oraz zapewnienia ich spójności.
- (6) Wytyczne w szczególności odnoszą się do wykazu kryteriów określonych w załączniku VIII do dyrektywy 2009/125/WE, które mogą służyć Komisji do oceny dopuszczalności inicjatyw samoregulacji jako alternatywy dla środka wykonawczego, a dotyczą możliwości udziału, wartości dodanej, reprezentatywności, mierzalnych i rozłożonych w czasie celów, udziału społeczeństwa obywatelskiego, nadzoru i sprawozdawczości, opłacalności administrowania inicjatywą, zrównoważonego charakteru i spójności zachęt.
- (7) Załącznik VIII do dyrektywy 2009/125/WE stanowi, że wykaz zawartych w nim kryteriów nie jest wyczerpujący, natomiast art. 17 przedmiotowej dyrektywy przewiduje poddanie środka samoregulacji ocenie co najmniej na podstawie załącznika VIII. Wytyczne powinny w szczególności koncentrować się na tym, w jaki sposób należy zarządzać funkcjonowaniem środka samoregulacji, kto może w nim uczestniczyć, a także na informowaniu oraz nadzorze, sprawozdawczości i zgodności.
- (8) Wytyczne zostały omówione z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami na forum konsultacyjnym powołanym na mocy art. 18 dyrektywy 2009/125/WE.
- (9) Zgodnie z wymogami pkt 6 załącznika VIII do dyrektywy 2009/125/WE środki samoregulacji powinny zawierać dobrze zaprojektowany system sprawozdawczości i nadzoru. Komisja, wspomagana przez Forum Konsultacyjne i Komitet, o którym mowa w art. 19 ust. 1 dyrektywy 2009/125/WE, powinna nadzorować stosowanie środków samoregulacji i rozważyć wprowadzenie obowiązkowych środków wykonawczych, jeżeli cele środków samoregulacji nie zostały spełnione,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Branże przemysłowe powinny postępować zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku. Przestrzeganie tych wytycznych przyczyni się do uznania przez Komisję danego środka samoregulacji z zakresu ekoprojektu za pełnoprawną alternatywę dla środka wykonawczego.
2. Niniejsze zalecenie powinno zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Miguel ARIAS CAÑETE
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. CELE

Samoregulacja oznacza przyjęcie przez branżę handlowe lub przemysłowe kodeksów postępowania bądź ograniczeń operacyjnych z własnej inicjatywy i ich egzekwowanie we własnym zakresie. Samoregulacja w formie czystej jest rzadkością i na poziomie Unii zazwyczaj oznacza, że Komisja inicjuje lub ułatwia opracowanie środka samoregulacji. W kontekście lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾ Komisja uznaje dobrze zaprojektowane środki pozaregulacyjne za alternatywę dla rozwiązań politycznych.

Dyrektywa 2009/125/WE („dyrektywa”) przewiduje dobrowolne umowy lub inne środki samoregulacji jako alternatywę dla rozporządzeń wykonawczych przyjmowanych na jej podstawie, traktując je priorytetowo w sytuacji, gdy zachodzi prawdopodobieństwo, że będą one realizowały cele polityczne w szybszy lub mniej kosztowny sposób niż wymagania obowiązkowe ⁽²⁾. Dyrektywa określa kryteria oceny środków samoregulacji ⁽³⁾, ale w oparciu o doświadczenia wynikające z trzech dobrowolnych umów uznanych dotychczas przez Komisję ⁽⁴⁾ członkowie forum konsultacyjnego powołanego na podstawie art. 18 dyrektywy wskazali na potrzebę wydania wytycznych dotyczących tych kryteriów, w szczególności w odniesieniu do nadzoru i sprawozdawczości.

Niniejsze wytyczne mają na celu ułatwienie opracowywania i wdrażania środków samoregulacji na podstawie dyrektywy. Powstały one, aby wspierać branżę przemysłową i ułatwić konsekwentną realizację środków samoregulacji. Uwzględniają one zasady z zakresu lepszej samo- i współregulacji ⁽⁵⁾.

Przestrzeganie tych wytycznych pomoże sprawić, by Komisja uznała dany środek samoregulacji z zakresu ekoprojektu za pełnoprawną alternatywę dla środka wykonawczego. W odniesieniu do dotychczasowych środków samoregulacji z zakresu ekoprojektu należy wnieść do Komisji, najpóźniej w 2018 roku, wniosek o zmianę środka na celu jego maksymalnego dostosowania do wytycznych.

2. UZNAWANIE ŚRODKÓW SAMOREGULACJI Z ZAKRESU EKOPROJEKTU

Komisja traktuje na zasadzie pierwszeństwa środki samoregulacji dla grup produktów, które są objęte planem prac przewidzianym w art. 16 dyrektywy. Branża powinna przedstawić Komisji wniosek w sprawie środka samoregulacji dla takich grup produktów przed lub w trakcie analizy technicznej, środowiskowej i ekonomicznej („badanie przygotowawcze”) dla danej grupy produktów.

Branża może zostać poproszona o wprowadzenie zmian do wniosku w celu uwzględnienia uwag otrzymanych od Komisji i forum konsultacyjnego.

Jeżeli Komisja postanowi uznać środek samoregulacji, wstrzyma się ona od przyjęcia rozporządzenia wykonawczego w sprawie ekoprojektu. Jeśli jednak nadzór nad środkiem samoregulacji lub informacje zwrotne od zainteresowanych stron wskażą na błędy w realizacji takiego środka, Komisja dokona ponownej oceny sytuacji.

Uznanie środka samoregulacji nie uniemożliwia Komisji przyjęcia ustawodawstwa na podstawie innych przepisów (np. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE ⁽⁶⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 ⁽⁷⁾) dla danej grupy produktów.

3. WYTYCZNE DOTYCZĄCE ŚRODKÓW SAMOREGULACJI Z ZAKRESU EKOPROJEKTU

Każdy środek samoregulacji z zakresu ekoprojektu przyjęty przez branżę powinien zawierać przepisy regulujące jego funkcjonowanie. Aby zapewnić jednorodność środków samoregulacji uznanych na mocy dyrektywy oraz ułatwić ich tworzenie i wdrażanie, należy stosować się do wytycznych określonych poniżej. Środek samoregulacji może zawierać dodatkowe lub szersze zasady niż przewidziano w wytycznych.

⁽¹⁾ „Program UE – lepsze wyniki dzięki lepszemu stanowieniu prawa” COM(2015) 215.

⁽²⁾ Por. motywy 18–21 oraz art. 15 ust. 3 lit. b) i art. 17 dyrektywy.

⁽³⁾ Załącznik VIII do dyrektywy.

⁽⁴⁾ COM(2012) 684, COM(2013) 23 i COM(2015) 178.

⁽⁵⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/best-practice-principles-better-self-and-co-regulation>

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

3.1. **Możliwości udziału**

Przedsiębiorstwa zainteresowane przyjęciem środka samoregulacji powinny publicznie ogłosić taki zamiar przed przystąpieniem do jego opracowywania. Powinny one ustanowić punkt kontaktowy, aby umożliwić udział innym przedsiębiorstwom.

Środek samoregulacji powinien zawierać wykaz jego sygnatariuszy. Przedsiębiorstwa działające na rynku tych samych produktów powinny mieć możliwość przystąpienia w każdej chwili do środka samoregulacji, pod warunkiem udziału w kosztach jego funkcjonowania. Środkowi samoregulacji powinien towarzyszyć formularz członkostwa, który wypełnia i podpisuje przedsiębiorstwo pragnące zostać sygnatariuszem. Sygnatariusze powinny przesłać Komisji bez zbędnej zwłoki wypełniony oryginał i podpisane formularze członkostwa.

Sygnatariusz rezygnujący z udziału w środku samoregulacji powinien zawiadomić o tym na piśmie przewodniczącego komitetu sterującego z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem (zob. pkt 3.5). Przewodniczący informuje komitet sterujący o rezygnacji sygnatariusza w ciągu tygodnia od daty otrzymania pisemnego zawiadomienia.

3.2. **Wartość dodana**

Wnioskom w sprawie środków samoregulacji lub zmienionych wersji istniejących środków samoregulacji powinny towarzyszyć udokumentowane noty wyjaśniające, w jaki sposób wniosek umożliwi osiągnięcie celów w zakresie ekoprojektu w szybszy sposób lub za niższą cenę w porównaniu z wymogami obowiązkowymi.

Jeśli niektórzy lub wszyscy sygnatariusze zawarli odrębną umowę lub zawiązali jakiegokolwiek stowarzyszenie w odniesieniu do celów środka samoregulacji, wszystkie stosowne dokumenty dotyczące takiej umowy lub stowarzyszenia powinny zostać wskazane i udostępnione publicznie.

Środek samoregulacji powinien przewidywać przegląd wszystkich istotnych elementów, ze wskazaniem terminu lub szczególnych okoliczności, które powodują uruchomienie przeglądu. Termin przeprowadzenia przeglądu powinien wynikać z potrzeby, aby środek (w dalszym ciągu) zapewniał wartość dodaną, z uwzględnieniem etapów realizacji wymagań ustanowionych w ramach środka i tempa rozwoju technologicznego w odniesieniu do danej grupy produktów.

Przegląd powinien prowadzić do ustalenia, czy potrzebna jest nowa wersja środka. W procesie przeglądu i zmiany powinni mieć możliwość udziału obserwatorzy z komitetu sterującego. Komisji należy przedstawić wyniki procesu przeglądu, a w stosownych przypadkach również wniosek w sprawie zmiany środka samoregulacji.

3.3. **Reprezentatywność**

Środek samoregulacji powinien określać zasięg rynkowy jego sygnatariuszy, który powinien wynosić co najmniej 80 % wprowadzanych do obrotu na rynku unijnym lub oddanych do użytku⁽¹⁾ jednostek produktów typu objętego środkiem. Sygnatariusze powinni przedstawić dowody, opracowane lub zweryfikowane przez niezależną osobę prawną lub fizyczną, że środek samoregulacji ma zasięg rynkowy wynoszący co najmniej 80 %. Należy je przesłać Komisji:

- przy przedkładaniu środka samoregulacji lub zmienionej wersji istniejącego środka samoregulacji, przy czym ustalenia muszą być dokonane lub zaktualizowane w ciągu ostatnich sześciu miesięcy,
- w ciągu trzech miesięcy od jakiegokolwiek zmiany sygnatariuszy (np. po rezygnacji sygnatariusza lub po zbyciu odpowiedniego działu sygnatariusza podmiotowi, który nie jest sygnatariuszem), chyba że z najnowszego raportu wynika, że zasięg rynkowy po zmianie pozostanie na poziomie co najmniej 80 %, oraz
- dwa lata po wysłaniu ostatniego raportu w celu zaktualizowania informacji o zasięgu w wyniku zmian występujących na rynku.

Środek samoregulacji powinien określać dokładne wskaźniki służące do oceny deklarowanego zakresu rynkowego. Wskaźniki powinny być obiektywne, mierzalne i możliwe do zweryfikowania przez niezależny organ. Wskaźniki powinny obejmować wszystkie kategorie objętych środkiem produktów związanych z energią.

3.4. **Mierzalne i rozłożone w czasie cele**

Środek samoregulacji powinien zawierać wykaz wszystkich rodzajów objętych nim produktów, definicje takich produktów, a także wykaz rodzajów produktów należących do grupy produktów objętych zakresem środka samoregulacji, lecz zwolnionych z jego wymogów. Każde zwolnienie należy uzasadnić.

⁽¹⁾ „Niebieski przewodnik” na temat wdrażania przepisów dotyczących produktów w UE wyjaśnia znaczenie „udostępniania” na rynku i „oddawania do użytku” (<http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/4942/>).

Środek samoregulacji powinien określać wymogi w zakresie projektowania, a w stosownych przypadkach również wymogi informacyjne dotyczące produktów objętych jego zakresem. Wymogi te powinny odnosić się do znaczącego wpływu produktu na środowisko na przestrzeni całego cyklu jego życia i mieć na celu poprawę ekologiczności produktów.

Powinna istnieć możliwość pomiaru zgodności z wymogami w oparciu o jasne i niezawodne wskaźniki. Należy szczegółowo określić sposób pomiaru i weryfikacji zgodności. Środek samoregulacji powinien zawierać dokumentację, na której oparte są proponowane wymogi. Należy wskazać wszelkie istotne różnice pomiędzy proponowanymi wymogami i dokumentacją.

Wymogi należy przedstawić wraz z datą ich zastosowania, a jeśli środek samoregulacji obejmuje długi horyzont czasowy, musi on przewidywać kolejne poziomy stosowania wymogów. Wymogi powinny dotyczyć co najmniej 90 % wszystkich jednostek (objętych środkiem samoregulacji) wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku przez każdego sygnatariusza.

3.5. **Udział społeczeństwa obywatelskiego**

W sprawie każdego wniosku dotyczącego środka samoregulacji należy zasięgnąć opinii forum konsultacyjnego, które tworzą przedstawiciele państw członkowskich, przemysłu, związków zawodowych, handlowców, detalistów, importerów, organizacji ochrony środowiska i organizacji konsumenckich.

Komitet sterujący

W ramach środka samoregulacji należy ustanowić komitet sterujący, który będzie zarządzał jego funkcjonowaniem.

Komitet sterujący powinien składać się ze wszystkich sygnatariuszy środka samoregulacji i Komisji. Każdy z sygnatariuszy i Komisja powinni być reprezentowani przez jednego członka, a każdy członek posiada równe prawo głosu.

Członkowie forum konsultacyjnego i niezależny inspektor powinni mieć status obserwatora przy Komitecie sterującym, bez prawa głosu.

Komitet sterujący powinien spotykać się co najmniej raz w roku w Brukseli. Posiedzenia komitetu sterującego powinny być otwarte dla zainteresowanych stron, w tym przedsiębiorstw z sektora objętego środkiem samoregulacji, które nie są jego sygnatariuszami.

Komitet sterujący wybiera przewodniczącego spośród swoich członków. Przewodniczący powinien uwzględnić w projekcie porządku obrad komitetu sterującego wszystkie punkty zgłoszone przez członków i obserwatorów. Na posiedzenia komitetu sterującego należy zapraszać wszystkich członków i obserwatorów. Ogłoszenie o posiedzeniu komitetu sterującego, w tym projekt porządku obrad, należy opublikować na stronie internetowej środka samoregulacji najpóźniej na miesiąc przed posiedzeniem.

Dokumenty, które zostaną przedstawione i omówione na posiedzeniu komitetu sterującego, należy wysłać do wszystkich członków i obserwatorów komitetu sterującego, a także opublikować na stronie internetowej środka samoregulacji najpóźniej na tydzień przed posiedzeniem.

Każdy uczestnik powinien mieć prawo do zabrania głosu na posiedzeniach komitetu sterującego i żądania, aby przewodniczący odnotował ich zdanie w protokole.

Projekt protokołu należy wysłać do wszystkich członków i obserwatorów komitetu sterującego, którzy powinni mieć co najmniej dwa tygodnie na przedstawienia uwag. Ostateczną wersję protokołu należy opublikować na stronie internetowej środka samoregulacji w ciągu jednego miesiąca od daty posiedzenia.

Strona internetowa

Należy utworzyć stronę internetową poświęconą środkowi samoregulacji. Powinna ona zawierać co najmniej:

- najnowsze i poprzednie wersje środka samoregulacji,
- aktualny wykaz sygnatariuszy oraz najnowsze informacje o przypadkach rezygnacji i wykluczenia sygnatariuszy,
- skrócone wersje raportów na temat zasięgu rynkowego (bez ujawniania handlowych lub poufnych danych poszczególnych sygnatariuszy),

- aktualne wykazy produktów, które sygnatariusze zadeklarowali jako zgodne z wymogami (produkty uznane przez niezależnego inspektora za niezgodne z wymogami nie powinny być uwzględnione w wykazie),
- sprawozdania na temat zgodności opracowane przez niezależnego inspektora,
- aktualny wykaz sygnatariuszy nieprzestrzegających wymogów,
- w odniesieniu do każdego posiedzenia komitetu sterującego: zaproszenia, projekty porządku obrad, dokumenty posiedzenia i protokół z posiedzenia, oraz
- informacje na temat niezależnego inspektora, w tym jego dane kontaktowe.

Strona internetowa powinna umożliwiać odwiedzającym zadawanie sygnatariuszom i niezależnemu inspektorowi pytań na temat danego środka samoregulacji. Na pytania należy odpowiadać w terminie miesiąca.

Skargi

Środek samoregulacji powinien umożliwiać każdej stronie bezpłatne zgłoszenie niezależnemu inspektorowi umotywowanych zarzutów dotyczących ewentualnej niezgodności. Niezależny inspektor ocenia zgłoszone zarzuty i w stosownych przypadkach podejmuje dalsze kroki, żądając informacji od danego sygnatariusza, przeprowadzając testy lub kontrole. Niezależny inspektor omawia na każdym posiedzeniu komitetu sterującego wszystkie zarzuty zgłoszone od ostatniego posiedzenia, a w razie niezbadania któregokolwiek z zarzutów, przedstawia powody takiej decyzji.

Dostęp do danych

Środek samoregulacji powinien zawierać wymóg, aby sygnatariusze na żądanie udostępniali Komisji i obserwatorom komitetu sterującego dane techniczne na temat ekologiczności produktów i modeli objętych środkiem, w tym wszystkich cech odnoszących się do warunków specjalnych, aby umożliwić Komisji i obserwatorom komitetu sterującego ocenę poziomu ambicji i skutków proponowanych oraz istniejących środków samoregulacji. Zasady dostępu do takich danych nie muszą mieć zastosowania do danych objętych tajemnicą handlową.

Środek samoregulacji powinien zawierać wymóg, aby sygnatariusze na żądanie dostarczali organom nadzoru rynku państw członkowskich odpowiedzialnych za ekoprojekt konkretne dokumenty i informacje w zakresie, w jakim nie są one uwzględnione w dokumentacji dostarczonej wraz z produktami, aby umożliwić sprawdzenie zgodności z wymogami środka samoregulacji, w tym za pomocą testów.

3.6. Nadzór i sprawozdawczość

Niezależny inspektor

Niezależny inspektor sprawdza, czy sygnatariusze działają zgodnie ze środkiem samoregulacji. Środek samoregulacji powinien określać zasady mające zastosowanie do niezależnego inspektora, który może być osobą fizyczną lub prawną.

Niezależny inspektor powinien posiadać umiejętności niezbędne do weryfikowania zgodności z wymaganiami i być wolny od konfliktu interesów. Zobowiązania umowne niezależnego inspektora nie mogą go ograniczać w przeprowadzaniu weryfikacji zgodności.

Niezależny inspektor powinien:

- wykonywać swoje obowiązki z należytą starannością i odpowiednio nadzorować wszystkie zadania, za które jest odpowiedzialny,
- być bezstronny we wszystkich swoich działaniach, kierując się wyłącznie faktami przy formułowaniu opinii i sporządzaniu sprawozdań, oraz
- szanować poufność w koniecznych przypadkach, aby chronić interesy handlowe lub dane wrażliwe sygnatariuszy, i podpisać w tym celu „umowę o zachowaniu poufności” z sygnatariuszami środka samoregulacji, jeśli jest wymagana.

Środek samoregulacji powinien określać procedurę wyboru niezależnego inspektora oraz sposób zapewnienia, aby inspektor był wolny od konfliktu interesów i posiadał umiejętności niezbędne do weryfikowania zgodności z wymaganiami. Mianowanie wybranego niezależnego inspektora należy uzgodnić ze służbami Komisji. Komitet sterujący powinien brać udział w ustalaniu warunków umowy z niezależnym inspektorem.

Sprawozdawczość sygnatariuszy na temat zgodności

Środek samoregulacji powinien określać zasady dotyczące co najmniej następujących aspektów dokumentacji składanej przez każdego sygnatariusza niezależnemu inspektorowi:

- rodzaj danych rynkowych i technicznych, które podlegają zgłoszeniu,
- formę, w jakiej dane mają być przekazywane,
- sposób przesyłania dokumentacji, oraz
- częstotliwość i terminy składania dokumentacji.

Każdy sygnatariusz powinien zgłaszać wszelkie informacje i dane (w tym dane rynkowe i dane dotyczące ekologiczności produktów), jakie są niezbędne, aby niezależny inspektor mógł w wiarygodny sposób weryfikować przestrzeganie przez sygnatariusza wszystkich zobowiązań podjętych w ramach środka.

Sygnatariusze powinni dostarczać dane rynkowe umożliwiające niezależnemu inspektorowi ustalenie, czy co najmniej 90 % ich produktów jest zgodnych ze zobowiązaniami. W przypadku zobowiązania się do zapewnienia zgodności 100 % produktów sygnatariusze nie muszą przedstawiać konkretnych danych rynkowych niezależnemu inspektorowi.

Sprawozdawczość należy prowadzić dla każdego modelu objętego środkiem samoregulacji, który został wprowadzony do obrotu na rynku unijnym lub oddany do użytku. Jeżeli różnica między poszczególnymi modelami nie ma znaczenia dla środka samoregulacji (czyli nie dotyczy żadnego z aspektów związanych z wymaganiami), w sprawozdaniu można ująć podobne modele, przy czym należy to zaznaczyć. Informacje i dane zgłaszane przez sygnatariuszy mogą różnić się jedynie w takim zakresie, w jakim ich zobowiązania są różne.

Forma, w jakiej dane mają być przekazywane niezależnemu inspektorowi, powinna być taka sama dla wszystkich sygnatariuszy.

Sposób przekazania powinien w największym możliwym stopniu wykorzystywać elektroniczne środki komunikacji, przy jednoczesnym uwzględnieniu wymogów poufności i obciążeń administracyjnych nałożonych na wszystkie zainteresowane strony.

Okresem sprawozdawczym jest rok. Każdy sygnatariusz powinien co roku dostarczać dokumentację w terminie dwóch miesięcy od zakończenia okresu sprawozdawczego. Dodatkowe wnioski niezależnego inspektora o dostarczenie przez sygnatariuszy wszelkich brakujących informacji w późniejszym czasie powinny być wykonywane w krótkim terminie, który zostanie określony w ramach środka samoregulacji.

Weryfikacja zgodności

Środek samoregulacji powinien umożliwiać niezależnemu inspektorowi weryfikację zgodności z wymogami środka samoregulacji poprzez:

- kontrolę dokumentacji dostarczonej przez sygnatariuszy,
- testy produktów, oraz
- inspekcje na terenie siedziby sygnatariuszy.

Niezależny inspektor powinien decydować o odpowiednim doborze tych metod.

Testowanie

Testowanie dotyczy weryfikacji cech produktów objętych środkiem samoregulacji za pomocą testów fizycznych wykonywanych w laboratorium. Co do zasady, testy powinny odbywać się w niezależnym, najlepiej akredytowanym, laboratorium. Testy mogą być ewentualnie przeprowadzane w siedzibie sygnatariusza, o ile możliwe jest zagwarantowanie pełnego obiektywizmu.

Niezależny inspektor powinien wybrać losowo do testów odpowiednią liczbę produktów poszczególnych sygnatariuszy, najlepiej nabywając je w placówkach handlowych (fizycznych lub internetowych) w różnych państwach członkowskich. Sygnatariusze nie mogą uczestniczyć w doborze próby, jeśli dostarczają produkty bezpośrednio.

Niezależny inspektor może wybrać konkretne modele lub modele konkretnego sygnatariusza, jeżeli informacje uzyskane z jakiegokolwiek źródła wskazują na możliwość niezgodności w przypadku takich modeli lub takiego sygnatariusza.

Na żądanie niezależnego inspektora sygnatariusze dostarczają konkretne dokumenty i informacje wymagane do celów testów, jeśli nie są one zawarte w dokumentacji dostarczonej wraz z produktami.

Szczegółowe raporty z badań dotyczące każdego z testowanych produktów należy przekazać Komisji i odnośnemu sygnatariuszowi.

Kontrola

Niezależny inspektor może przeprowadzić kontrolę określonego sygnatariusza na podstawie konkretnych informacji ją uzasadniających. Informacje te powinny być ujawnione odnośnemu sygnatariuszowi.

Kontrola powinna służyć jedynie sprawdzeniu przestrzegania zobowiązań podjętych w ramach środka samoregulacji, jeśli nie ma innego, bardziej opłacalnego sposobu. Podczas kontroli niezależny inspektor przeprowadza jedynie czynności, które są absolutnie niezbędne do sprawdzenia, czy sygnatariusz przestrzega zobowiązań podjętych w ramach środka samoregulacji.

Niezależny inspektor nie może uprzedzić sygnatariusza o kontroli lub może uczynić to jedynie z krótkim wyprzedzeniem. Sygnatariusz powinien zapewnić wszelką wymaganą pomoc.

Niezależny inspektor przesyła projekt sprawozdania z kontroli odnośnemu sygnatariuszowi w terminie miesiąca od zakończenia kontroli w celu zgłoszenia uwag. Sygnatariusz zgłasza uwagi w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania projektu sprawozdania. Niezależny inspektor powinien w razie potrzeby skorygować projekt sprawozdania w ciągu dwóch tygodni w celu uwzględnienia uwag zgłoszonych przez sygnatariusza. Sprawozdanie, w tym uzasadnienie kontroli, należy przekazać Komisji i odnośnemu sygnatariuszowi. Jego streszczenie należy przedstawić na pierwszym posiedzeniu komitetu sterującego, jakie odbędzie się po zakończeniu prac nad sprawozdaniem. W streszczeniu nie można ujawniać żadnych poufnych informacji handlowych, chyba że jest to konieczne w celu wykazania niezgodności.

Sprawozdawczość niezależnego inspektora

Niezależny inspektor powinien przygotować projekt sprawozdania na temat zgodności i przesłać go członkom komitetu sterującego najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po zakończeniu okresu sprawozdawczego. Członkowie komitetu sterującego powinni mieć dwa tygodnie na przedstawienie uwag do sprawozdania. Niezależny inspektor powinien złożyć ostateczną wersję sprawozdania na temat zgodności komitetowi sterującemu najpóźniej w ciągu czterech miesięcy od zakończenia okresu sprawozdawczego. Sprawozdanie na temat zgodności powinno zawierać:

- informacje na temat zastosowanych metod gromadzenia i przetwarzania danych oraz wszelkich trudności napotkanych w trakcie opracowywania sprawozdania*,
- wyniki kontroli dokumentów*,
- sposób doboru produktów do testowania i uzasadnienie, jeśli testy dotyczyły określonych modeli lub sygnatariuszy*,
- wykaz testowanych produktów i podsumowanie wyników indywidualnych,
- podsumowanie wszelkich kontroli przeprowadzonych w okresie sprawozdawczym,
- wykaz sygnatariuszy nieprzestrzegających wymogów,
- informacje o przyczynach braku zgodności*, oraz
- zalecenia dotyczące przyszłych okresów sprawozdawczych.

W ramach środka samoregulacji można wskazać, że pozycje oznaczone gwiazdką (*) powinny być przedstawione w formie zagregowanych wyników wszystkich sygnatariuszy i nie mogą zawierać poufnych lub handlowych danych poszczególnych sygnatariuszy. W takich przypadkach indywidualne sprawozdania zawierające konkretne informacje oddzielnie dla każdego sygnatariusza należy przedstawić Komisji i danemu sygnatariuszowi.

Brak zgodności

Brak zgodności powinien podlegać sankcjom według stopniowej skali.

Sygnatariusz, który nie przedstawił niezależnemu inspektorowi sprawozdania na temat zgodności, powinien być objęty kontrolą niezależnego inspektora w roku następującym po danym okresie sprawozdawczym. Kolejny przypadek nieprzedstawienia dokumentacji na temat zgodności powinien skutkować natychmiastowym wykluczeniem sygnatariusza ze środka samoregulacji.

Sygnatariusz, który nie spełnia wymagań środka samoregulacji zgodnie ze sprawozdaniem niezależnego inspektora z kontroli lub sprawozdaniem na temat zgodności, powinien zostać zobowiązany do podjęcia działań naprawczych. Stan braku zgodności, który utrzymuje się przez okres dłuższy niż sześć miesięcy po dacie sprawozdania niezależnego inspektora, powinien skutkować natychmiastowym wykluczeniem sygnatariusza ze środka samoregulacji.

Przewodniczący powinien poinformować komitet sterujący na piśmie o wykluczeniu sygnatariusza, który nie spełnia wymagań, w terminie tygodnia od otrzymania informacji od niezależnego inspektora o spełnieniu przesłanek natychmiastowego wykluczenia.

3.7. Opłacalność administrowania inicjatywą samoregulacji

Sygnatariusze powinni ponosić wszystkie koszty związane z niezależnym inspektorem i jego działalnością, stroną internetową i funkcjonowaniem komitetu sterującego, z wyjątkiem kosztów udziału przedstawiciela Komisji oraz obserwatorów poza niezależnym inspektorem.

Środek samoregulacji powinien zachęcać sygnatariuszy do dzielenia się wiedzą, doświadczeniami, informacjami i najlepszymi praktykami z sygnatariuszami innych środków samoregulacji z zakresu ekoprojektu.

3.8. Zrównoważony charakter

Należy określić cele polityczne środka samoregulacji. Powinny one być zgodne z celami politycznymi dyrektywy.

3.9. Spójność zachęt

Proponowany środek samoregulacji powinien być spójny z innymi czynnikami i zachętami na poziomie krajowym.
